

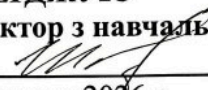
**ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«УНІВЕРСИТЕТ КОРОЛЯ ДАНИЛА»**

Факультет суспільних і прикладних наук

Кафедра психології

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор з навчально-методичної роботи

 Ярослав ШТАНЬКО
«01» жовтня 2026 р.

**СУЧАСНІ ПСИХОЛОГІЧНІ ІНТЕРВЕНЦІЇ
ТА ТЕХНОЛОГІЇ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ДОПОМОГИ**

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Галузь знань:	С Соціальні науки, журналістика, інформація та міжнародні відносини
Спеціальність:	С4 «Психологія»
Освітньо-професійна програма:	«Практична психологія»
Освітній рівень:	Другий (магістерський)
Статус дисципліни:	Вибіркова
Мова викладання, навчання та оцінювання:	українська
Семестр викладання	2

**Івано-Франківськ
2026**

РОЗРОБНИК:

доктор психологічних наук, професор,
професор кафедри психології

Олег МАТЕЮК

ЗАТВЕРДЖЕНО:

на засіданні кафедри психології
протокол № 2 від «28» вересня 2026 р.
завідувач кафедри

Олена ХАЛІК

УЗГОДЖЕНО:

Гарант ОПП

Олександра ПИТЛЮК-СМЕРЕЧИНСЬКА

СХВАЛЕНО:

на засіданні Науково-методичної ради, протокол № 2 від «01» жовтня 2026 р.

e-mail	oleg.mateyuk@ukd.edu.ua
Номер аудиторії чи кафедри	кафедра психології, ауд.316
Посилання на сайт	https://ukd.edu.ua
Сторінка курсу в СДО	https://online.ukd.edu.ua/

ВСТУП

Анотація навчальної дисципліни «Сучасні психологічні інтервенції та технології психологічної допомоги»

Навчальна дисципліна «Сучасні психологічні інтервенції та технології психологічної допомоги» спрямована на формування у здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти здатності професійно конструювати психологічну допомогу та приймати обґрунтовані професійні рішення відповідно до психологічного запиту, особливостей клієнта, характеру проблеми, наявних ресурсів і конкретного контексту професійної діяльності психолога.

Зміст дисципліни орієнтований не стільки на розширення набору окремих психологічних технік, скільки на формування здатності обґрунтовано визначати, що саме потребує психологічного впливу, якої зміни необхідно досягти, завдяки якому психологічному механізму вона може відбутися, яку інтервенцію доцільно застосувати та за якими критеріями оцінювати її результативність. Відповідно, психологічна інтервенція розглядається не як ізольована техніка, а як складова цілісного процесу професійної психологічної допомоги.

У межах дисципліни розглядаються психологічні інтервенції, їх види, рівні та межі застосування; технології аналізу первинного звернення й уточнення психологічного запиту; професійне психологічне оцінювання; побудова та перевірка робочої концептуалізації випадку; визначення мішені психологічної інтервенції та операціоналізація її цілі; обґрунтування передбачуваного механізму психологічної зміни; вибір, адаптація і планування психологічних інтервенцій; професійне психологічне інтерв'ювання та комунікативні мікроінтервенції; моніторинг процесу психологічної допомоги та оцінювання її результатів.

Практична складова дисципліни побудована за логікою послідовного ведення психологічного випадку: від первинного звернення клієнта до уточнення психологічного запиту, професійного оцінювання, формування робочих гіпотез і концептуалізації, визначення мішені та цілі інтервенції, обґрунтування механізму зміни, вибору й планування психологічного втручання, його адаптації, моніторингу результатів та прийняття подальшого професійного рішення. Особлива увага приділяється здатності психолога розмежовувати фактичні дані, суб'єктивні інтерпретації клієнта та власні професійні гіпотези, розглядати альтернативні пояснення і способи допомоги, аргументувати власні рішення, оцінювати межі професійної компетентності та переглядати стратегію допомоги відповідно до отриманих результатів.

Таким чином, наскрізною професійною логікою дисципліни є: первинне звернення – уточнений психологічний запит – професійне оцінювання – робоча концептуалізація – мішень психологічної інтервенції – ціль – механізм психологічної зміни – інтервенція – план психологічної

допомоги – реалізація і моніторинг – оцінювання результату – професійне рішення.

Метою навчальної дисципліни «Сучасні психологічні інтервенції та технології психологічної допомоги» є формування у здобувачів здатності професійно конструювати психологічну допомогу та приймати обґрунтовані професійні рішення щодо її організації й здійснення в конкретному випадку: визначати, що саме потребує психологічного впливу, якої зміни необхідно досягти, за рахунок якого психологічного механізму вона може відбутися, яку інтервенцію доцільно застосувати та за якими критеріями оцінювати її результативність.

Досягнення мети передбачає опанування цілісної технології професійної діяльності психолога – від аналізу первинного звернення, уточнення психологічного запиту, професійного оцінювання та робочої концептуалізації випадку до визначення мішені й цілі психологічної інтервенції, обґрунтування механізму психологічної зміни, вибору та реалізації інтервенції, моніторингу результатів і прийняття рішення щодо продовження, модифікації чи завершення психологічної допомоги або перенаправлення клієнта.

Завданнями навчальної дисципліни є:

- сформувати системне розуміння сутності психологічної інтервенції, її місця, функцій, видів, рівнів і меж застосування у системі професійної психологічної допомоги;
- сформувати здатність аналізувати первинне звернення клієнта, розмежовувати скаргу, психологічну проблему, потребу, очікування та психологічний запит і здійснювати його професійне уточнення;
- розвинути вміння здійснювати професійне психологічне оцінювання та будувати робочу концептуалізацію випадку як основу подальшого професійного рішення;
- сформувати здатність розмежовувати фактичні дані, суб'єктивні інтерпретації клієнта та професійні гіпотези психолога, формулювати й перевіряти альтернативні пояснення психологічної проблеми;
- сформувати вміння визначати та обґрунтовувати мішень психологічної інтервенції, формулювати операціоналізовану ціль і визначати передбачуваний механізм психологічної зміни;
- розвинути здатність генерувати й порівнювати альтернативні способи психологічної допомоги та здійснювати обґрунтований вибір інтервенції відповідно до концептуалізації випадку, визначеної мішені, цілі, характеристик клієнта, контексту та меж професійної компетентності;
- сформувати навички професійного психологічного інтерв'ювання та функціонального застосування комунікативних мікроінтервенцій;
- сформувати здатність проєктувати цілісний план психологічної допомоги та адаптувати його до індивідуальних особливостей, ресурсів, готовності до змін і життєвого контексту клієнта;

- сформувати вміння визначати критерії та показники психологічної зміни, здійснювати моніторинг процесу допомоги й оцінювати її результати;

- розвинути здатність приймати та аргументувати подальше професійне рішення на основі отриманих даних: продовжувати або модифікувати план допомоги, переглядати концептуалізацію, змінювати мішень чи інтервенцію, завершувати роботу або здійснювати перенаправлення.

У результаті вивчення дисципліни студент повинен **знати**:

- сутність, функції, види, рівні та межі застосування психологічних інтервенцій;

- співвідношення психологічної допомоги, психологічної інтервенції, консультування, психокорекції, психотерапії та психологічного супроводу;

- професійну логіку переходу від первинного звернення клієнта до уточненого психологічного запиту;

- принципи та складові професійного психологічного оцінювання;

- сутність робочої концептуалізації випадку, принципи формування, перевірки та перегляду професійних гіпотез;

- відмінності між фактичними даними, суб'єктивними інтерпретаціями клієнта та професійними гіпотезами психолога;

- сутність і співвідношення понять «чинник підтримання проблеми», «мішень психологічної інтервенції», «ціль психологічної інтервенції», «механізм психологічної зміни», «психологічна інтервенція»;

- принципи операціоналізації цілей та визначення критеріїв очікуваної психологічної зміни;

- принципи обґрунтованого вибору, порівняння та адаптації психологічних інтервенцій;

- структуру професійного психологічного інтерв'ю та функції основних комунікативних мікроінтервенцій;

- принципи короткострокової та ресурсно-орієнтованої психологічної допомоги;

- принципи побудови та адаптації плану психологічної допомоги;

- принципи визначення вихідного рівня, критеріїв і показників психологічної зміни, моніторингу процесу та оцінювання результатів психологічної допомоги;

- підстави для продовження, модифікації або завершення психологічної допомоги, перегляду концептуалізації, зміни мішені чи інтервенції та перенаправлення клієнта;

- етичні принципи, професійну відповідальність і межі компетентності психолога під час проєктування та здійснення психологічної допомоги.

У результаті вивчення дисципліни студент повинен **уміти**:

- аналізувати первинне звернення клієнта та професійно уточнювати психологічний запит;

- розмежовувати скаргу, проблему, потребу, очікування та психологічний запит;

- визначати інформацію, необхідну для професійного психологічного оцінювання конкретного випадку;
- систематизувати дані про проблему, умови її виникнення, чинники підтримання, наслідки, функціонування і ресурси клієнта;
- розмежовувати фактичні дані, повідомлення та інтерпретації клієнта і професійні гіпотези психолога;
- формулювати, перевіряти та за необхідності переглядати робочу концептуалізацію випадку;
- формувати альтернативні професійні гіпотези та визначати дані, необхідні для їх підтвердження або спростування;
- визначати й обґрунтовувати мішень психологічної інтервенції та її пріоритетність;
- формулювати операціоналізовану ціль психологічної інтервенції та визначати показники її досягнення;
- обґрунтовувати передбачуваний механізм психологічної зміни;
- генерувати та порівнювати альтернативні психологічні інтервенції, оцінювати їх відповідність концептуалізації випадку, мішені, цілі, характеристикам клієнта, контексту та межах власної компетентності;
- аргументовано обирати психологічну інтервенцію, а не застосовувати техніку лише на підставі її доступності або попередньої знайомості;
- застосовувати професійне психологічне інтерв'ювання та комунікативні мікроінтервенції відповідно до завдань конкретного етапу психологічної допомоги;
- скласти та адаптувати план психологічної допомоги;
- визначати вихідний рівень і показники очікуваної психологічної зміни;
- здійснювати моніторинг процесу психологічної допомоги та аналізувати отримані результати;
- розмежовувати суб'єктивне покращення, зміну визначеної мішені, досягнення сформульованої цілі та зміни повсякденного функціонування;
- аналізувати можливі причини недостатньої результативності психологічної допомоги;
- приймати й аргументувати професійне рішення щодо продовження, модифікації або завершення психологічної допомоги, перегляду концептуалізації, зміни мішені чи інтервенції або перенаправлення клієнта;
- діяти відповідно до принципів професійної етики та в межах власної фахової компетентності.

Шифри та формулювання компетентностей і програмних результатів навчання наведено відповідно до ОПП «Практична психологія» другого (магістерського) рівня вищої освіти, введеної в дію у 2025 році, у редакції 2026 року для вступу 2026 року.

Шифр та назва компетентності	Шифр та назва програмних результатів навчання
------------------------------	---

ІК. Здатність вирішувати складні завдання і проблеми у процесі навчання та професійної діяльності у галузі психології, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій і характеризується комплексністю та невизначеністю умов і вимог.	ПРН4. Робити психологічний прогноз щодо розвитку особистості, груп, організацій. ПРН5. Розробляти програми психологічних інтервенцій (тренінг, психотерапія, консультування тощо), провадити їх в індивідуальній та груповій роботі, оцінювати якість.
ЗК1. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.	ПРН8. Оцінювати ступінь складності завдань діяльності та приймати рішення
ЗК4. Уміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми.	про звернення за допомогою або підвищення кваліфікації. ПРН9. Вирішувати етичні дилеми з опорою на норми закону, етичні принципи та загальнолюдські цінності. ПРН11. Здійснювати адаптацію та модифікацію існуючих наукових підходів і методів до конкретних ситуацій професійної діяльності.

ЗК5. Цінування та повага різноманітності та мультикультурності. ЗК6. Здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів). ЗК7. Здатність діяти соціально відповідально та свідомо. СК3. Здатність обирати і застосувати валідні та надійні методи наукового дослідження та/або доказові методики і техніки практичної діяльності. СК4. Здатність здійснювати практичну діяльність (тренінгову, психотерапевтичну, консультаційну, психодіагностичну та іншу залежно від спеціалізації) з використанням науково верифікованих методів та технік. СК7. Здатність приймати фахові рішення у складних і непередбачуваних умовах, адаптуватися до нових ситуацій професійної діяльності. СК8. Здатність оцінювати межі власної фахової компетентності та підвищувати професійну кваліфікацію. СК9. Здатність дотримуватися у фаховій діяльності норм професійної етики та керуватися загальнолюдськими цінностями. СК10. Здатність розробляти та впроваджувати інноваційні методи психологічної допомоги клієнтам у складних життєвих ситуаціях.	
--	--

ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Курс	1		
Семестр	2		
Кількість кредитів ЄКТС	3		
Аудиторні навчальні заняття		денна форма	заочна форма
	лекції	14 г.	4 г.
	семінари, практичні	16 г.	4 г.
Самостійна робота		60 г.	82 г.
Форма підсумкового контролю	диференційований залік		

Структурно-логічна схема вивчення навчальної дисципліни:

Пререквізити	Постреквізити
-	-

ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Перелік тем лекційного матеріалу (для очної форми навчання)

Змістовий модуль 1. Від психологічного запиту до професійного рішення.

Тема 1. Психологічна інтервенція у системі професійної психологічної допомоги: поняття, види, рівні та межі застосування (2 год.)

Поняття психологічної інтервенції та її місце у системі професійної психологічної допомоги. Співвідношення понять «психологічна допомога», «психологічна інтервенція», «психологічне консультування», «психокорекція», «психотерапія», «психологічний супровід». Психологічна інтервенція як цілеспрямована професійна дія, спрямована на психологічно значущі зміни.

Види та рівні психологічних інтервенцій. Індивідуальні та групові, короткострокові та тривалі, підтримувальні, розвивальні, корекційні та інші форми професійної психологічної допомоги. Співвідношення формату допомоги, характеру психологічної проблеми та професійного завдання.

Підстави для здійснення психологічної інтервенції. Професійна компетентність психолога, обґрунтованість втручання, добровільність, автономія клієнта, конфіденційність та професійна відповідальність. Межі психологічної допомоги та критерії прийняття рішення про необхідність залучення інших фахівців або перенаправлення клієнта.

Питання для самостійного вивчення. За якими ознаками професійну психологічну інтервенцію можна відрізнити від психологічної підтримки, поради, побутового впливу та маніпуляції? [2; 6; 7; 12].

Тема 2. Від психологічної проблеми до професійного рішення: логіка вибору психологічної допомоги (2 год.)

Професійне рішення як центральна ланка діяльності практичного психолога. Обмеженість логіки «проблема → відома психологу техніка». Необхідність переходу від первинного опису проблеми до аналізу психологічного запиту, контексту, ресурсів, обмежень та можливих способів професійної допомоги.

Співвідношення психологічної проблеми, потреби, запиту, мети та інтервенції. Фактори, що визначають професійне рішення: характер і тривалість проблеми, функціонування клієнта, мотивація, попередній досвід отримання допомоги, ресурси, соціальний та культурний контекст, можливі обмеження і межі компетентності психолога.

Альтернативність професійного рішення. Порівняння можливих форматів і стратегій допомоги. Обґрунтування не лише того, що психолог планує робити, а й чому саме це рішення є доцільним для цього випадку.

Типові помилки професійного вибору: передчасне застосування техніки, орієнтація на улюблений метод психолога, ототожнення скарги з мішенню інтервенції.

Питання для самостійного вивчення. Чому однакова скарга двох клієнтів може потребувати різних професійних рішень? [1; 2; 3; 11; 12].

Тема 3. Психологічний запит, професійне оцінювання та робоча концептуалізація випадку (2 год.)

Первинне звернення клієнта та психологічний запит. Розмежування скарги, психологічної проблеми, потреби, очікувань і професійно сформульованого запиту. Уточнення запиту як процес спільного визначення напрямку психологічної роботи.

Професійне психологічне оцінювання як цілеспрямований збір та аналіз інформації, необхідної для прийняття професійного рішення. Актуальні труднощі, умови їх виникнення, тригери, чинники підтримання, наслідки, особливості функціонування, попередні способи подолання, особистісні й соціальні ресурси, контекст життя клієнта.

Робоча концептуалізація випадку як динамічна професійна гіпотеза. Розмежування фактів, повідомлень та інтерпретацій клієнта і професійних припущень психолога. Формування альтернативних гіпотез, визначення даних, які їх підтверджують або ставлять під сумнів. Концептуалізація як основа визначення мішені психологічної інтервенції.

Питання для самостійного вивчення. Які когнітивні упередження психолога можуть призводити до передчасного прийняття однієї концептуалізації випадку? [1; 3; 7; 11].

Тема 4. Технології професійного психологічного інтерв'ювання та комунікативні мікроінтервенції (2 год.)

Професійне психологічне інтерв'ювання як засіб отримання інформації та одночасно форма психологічної взаємодії. Структура інтерв'ю, встановлення професійного контакту, визначення мети бесіди, уточнення інформації, фокусування та завершення.

Комунікативні мікроінтервенції: відкриті й закриті запитання, уточнення, перефразування, відображення змісту й емоцій, узагальнення, фокусування, пауза, зворотний зв'язок. Функціональне використання мікроінтервенцій відповідно до завдань конкретного етапу психологічної допомоги.

Робота з неоднозначністю, суперечностями та амбівалентністю клієнта. Підтримання автономії клієнта. Типові комунікативні помилки психолога: передчасна інтерпретація, надмірне запитування, нав'язування рішення, оцінювання, поради без достатнього розуміння проблеми та прихований маніпулятивний вплив.

Питання для самостійного вивчення. За яких умов комунікативна дія психолога перестає бути лише способом отримання інформації і стає психологічною мікроінтервенцією? [1; 3; 7; 13].

Змістовий модуль 2. ПРОЄКТУВАННЯ, РЕАЛІЗАЦІЯ ТА ОЦІНЮВАННЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ДОПОМОГИ

Тема 5. Від мішені психологічної інтервенції до проєктування психологічної зміни (2 год.)

Мішень психологічної інтервенції як психологічний процес, поведінковий патерн, спосіб реагування або інший професійно визначений компонент функціонування, зміна якого має значення для вирішення проблеми клієнта. Відмінність між проблемою, чинником її підтримання та мішенню інтервенції. Вибір пріоритетної мішені за наявності кількох можливих напрямів роботи.

Ціль психологічної інтервенції як конкретизована бажана зміна визначеної мішені. Операціоналізація цілі та визначення спостережуваних або вимірюваних показників зміни. Відмінність між загальним бажаним станом клієнта та професійно сформульованою ціллю психологічної роботи.

Механізм психологічної зміни як обґрунтоване припущення про процес, завдяки якому інтервенція має привести до бажаного результату. Перехід від механізму до вибору інтервенції. Логіка професійного проєктування: проблема → чинник підтримання → мішень → бажана зміна → механізм зміни → інтервенція → очікуваний результат.

Питання для самостійного вивчення. Чому психологічна техніка не може бути обґрунтовано обрана до визначення мішені, цілі та передбачуваного механізму психологічної зміни? [7; 10; 11; 12; 13].

Тема 6. Короткострокові та ресурсно-орієнтовані технології психологічної допомоги (2 год.)

Принципи короткострокової психологічної допомоги поза контекстом гострої кризової інтервенції. Обмежений фокус роботи, визначення пріоритетної проблеми, реалістичність цілі, узгодження очікувань і часових меж психологічної допомоги.

Ресурсно-орієнтована логіка психологічної роботи. Виявлення особистісних, поведінкових, міжособистісних і соціальних ресурсів клієнта. Аналіз винятків із проблеми, попереднього успішного досвіду подолання труднощів, наявних компетентностей і можливостей середовища. Шкалювання, конкретизація бажаного результату та визначення малого наступного кроку.

Адаптація психологічної допомоги до готовності клієнта до змін, доступних ресурсів, життєвого контексту й часових можливостей. Завдання між зустрічами як спосіб перенесення психологічної зміни у повсякденне життя. Межі короткострокової роботи та критерії перегляду обраного формату допомоги.

Питання для самостійного вивчення. За яких умов обмеження тривалості психологічної допомоги може сприяти фокусуванню роботи, а за яких – знижувати її адекватність потребам клієнта? [3; 5; 7; 8; 9; 13].

Тема 7. Ведення психологічного випадку: планування, моніторинг, оцінювання результатів та коригування психологічної допомоги (2 год.)

План психологічної допомоги як система взаємопов'язаних професійних рішень: пріоритетність мішеней, цілі, інтервенції, послідовність роботи, очікувані зміни та критерії результативності. Вихідний рівень показників як основа подальшого оцінювання змін.

Моніторинг процесу психологічної допомоги. Суб'єктивні показники, поведінкові зміни, зміни повсякденного функціонування, досягнення індивідуальних цілей та використання стандартизованих психологічних показників за доцільності. Розмежування враження про позитивну динаміку та даних, що свідчать про досягнення визначеної цілі.

Аналіз недостатньої результативності: відсутність очікуваної зміни, труднощі реалізації інтервенції, помилкове визначення мішені, недостатня або неточна концептуалізація випадку. Моніторинг як перевірка не лише результативності інтервенції, а й правильності професійного розуміння випадку.

Професійне рішення за результатами моніторингу: продовжити → модифікувати план → переглянути концептуалізацію → змінити мішень → змінити інтервенцію → завершити → перенаправити.

Питання для самостійного вивчення. Як відрізнити неефективність конкретної інтервенції від помилки у концептуалізації випадку або визначенні мішені психологічної інтервенції? [2; 6; 11; 12].

**Перелік тем лекційного матеріалу
(для заочної форми навчання)**

Тема 1. Психологічний запит, професійне оцінювання та робоча концептуалізація випадку (2 год.)

Первинне звернення клієнта та психологічний запит. Розмежування скарги, психологічної проблеми, потреби, очікувань і професійно сформульованого запиту. Уточнення запиту як процес спільного визначення напрямку психологічної роботи.

Професійне психологічне оцінювання як цілеспрямований збір та аналіз інформації, необхідної для прийняття професійного рішення. Актуальні труднощі, умови їх виникнення, тригери, чинники підтримання, наслідки, особливості функціонування, попередні способи подолання, особистісні й соціальні ресурси, контекст життя клієнта.

Робоча концептуалізація випадку як динамічна професійна гіпотеза. Розмежування фактів, повідомлень та інтерпретацій клієнта і професійних припущень психолога. Формування альтернативних гіпотез, визначення

даних, які їх підтверджують або ставлять під сумнів. Концептуалізація як основа визначення мішені психологічної інтервенції.

Питання для самостійного вивчення. Які когнітивні упередження психолога можуть призводити до передчасного прийняття однієї концептуалізації випадку? [1; 3; 7; 11].

Тема 2. Від мішені психологічної інтервенції до проєктування психологічної зміни (2 год.)

Мішень психологічної інтервенції як психологічний процес, поведінковий патерн, спосіб реагування або інший професійно визначений компонент функціонування, зміна якого має значення для вирішення проблеми клієнта. Відмінність між проблемою, чинником її підтримання та мішенню інтервенції. Вибір пріоритетної мішені за наявності кількох можливих напрямів роботи.

Ціль психологічної інтервенції як конкретизована бажана зміна визначеної мішені. Операціоналізація цілі та визначення спостережуваних або вимірюваних показників зміни. Відмінність між загальним бажаним станом клієнта та професійно сформульованою ціллю психологічної роботи.

Механізм психологічної зміни як обґрунтоване припущення про процес, завдяки якому інтервенція має привести до бажаного результату. Перехід від механізму до вибору інтервенції. Логіка професійного проєктування: проблема → чинник підтримання → мішень → бажана зміна → механізм зміни → інтервенція → очікуваний результат.

Питання для самостійного вивчення. Чому психологічна техніка не може бути обґрунтовано обрана до визначення мішені, цілі та передбачуваного механізму психологічної зміни? [7; 11; 12; 13].

Зміст практичних занять (для очної форми навчання)

Практичне заняття 1. Від психологічної проблеми до професійної інтервенції: визначення виду, рівня та меж психологічної допомоги (2 год.).

На матеріалі навчальних випадків здобувачі розмежовують різні види психологічної допомоги та визначають, який формат професійної роботи відповідає конкретній проблемі й ситуації клієнта. Аналізуються підстави для початку роботи, необхідності додаткового оцінювання, зміни формату допомоги або перенаправлення. Особлива увага приділяється аргументації професійного рішення та розпізнаванню ситуацій, у яких застосування психологом знайомої йому техніки ще не означає адекватної психологічної допомоги.

Завдання для самостійної роботи: проаналізувати два випадки з однаковою скаргою, але різними контекстами; визначити можливий формат допомоги; обґрунтувати межі компетентності психолога; сформулювати інформацію, якої бракує для остаточного професійного рішення [2; 6; 7; 12].

Практичне заняття 2. Від первинного звернення до професійного психологічного запиту (2 год.)

Здобувачі працюють із первинними зверненнями клієнтів, розмежовують скаргу, проблему, потребу, очікування та психологічний запит. Відпрацьовується переформулювання глобальних, зовнішньо спрямованих, неконкретних або нереалістичних запитів у робочий психологічний запит без нав'язування клієнтові власного бачення проблеми. Будується послідовність «звернення → уточнення → психологічний запит».

Завдання для самостійної роботи: сформулювати робочий запит для трьох різних первинних звернень; запропонувати уточнювальні запитання; визначити помилки передчасного формулювання запиту; показати, як зміна інформації про випадок може змінити робочий запит [1; 3; 7; 13].

Практичне заняття 3. Професійне психологічне оцінювання та побудова робочої концептуалізації випадку (2 год.)

На основі кейсу здобувачі визначають, яка інформація необхідна для професійного розуміння проблеми, систематизують відомості про актуальні труднощі, умови виникнення, тригери, чинники підтримання, наслідки, функціонування та ресурси клієнта. Окремо розподіляють фактичні дані, повідомлення та інтерпретації клієнта і професійні гіпотези психолога, після чого формулюють основну та альтернативну концептуалізації й визначають, які додаткові дані могли б їх підтвердити або спростувати.

Завдання для самостійної роботи: скласти інформаційну карту випадку; сформулювати дві альтернативні гіпотези; визначити дані на

користь кожної; сформулювати інформацію, необхідну для їх перевірки; зазначити можливі когнітивні помилки психолога [2; 3; 7; 11].

Практичне заняття 4. Професійне психологічне інтерв'ювання та комунікативні мікроінтервенції (2 год.)

Робота організовується у триадах «психолог – клієнт – спостерігач». Відпрацьовуються відкриті й закриті запитання, уточнення, перефразування, відображення емоцій, узагальнення, фокусування, пауза та зворотний зв'язок. Аналізується функція кожної дії психолога: отримання інформації, перевірка розуміння, поглиблення рефлексії або сприяння психологічній зміні. Окремо розглядаються робота з амбівалентністю та типові помилки інтерв'ювання.

Завдання для самостійної роботи: підготувати фрагмент психологічного інтерв'ю; визначити функцію кожної мікроінтервенції; знайти приклади передчасної інтерпретації та поради; запропонувати професійно коректні альтернативи [1; 3; 7; 13].

Практичне заняття 5. Від концептуалізації до мішені психологічної інтервенції, цілі та механізму психологічної зміни (2 год.)

На основі сформованої концептуалізації здобувачі визначають декілька можливих мішеней психологічної інтервенції, обґрунтовують їх зв'язок із чинниками підтримання проблеми та встановлюють пріоритетність. Для обраної мішені формулюється операціоналізована ціль і показники її досягнення. Далі здобувачі визначають можливий механізм психологічної зміни та перевіряють логічну узгодженість ланцюга «концептуалізація → чинник підтримання → мішень → ціль → механізм зміни».

Завдання для самостійної роботи: визначити щонайменше три потенційні мішені одного випадку; обґрунтувати пріоритетну; сформулювати операціоналізовану ціль; запропонувати альтернативний механізм зміни; визначити, які дані дозволять оцінити правильність вибору [7; 10; 11; 12; 13].

Практичне заняття 6. Проєктування психологічної інтервенції та побудова плану допомоги (2 год.)

Здобувачі переходять від визначеного механізму зміни до генерації можливих інтервенцій. Для однієї мішені пропонуються щонайменше три альтернативні способи професійного втручання, які порівнюються за відповідністю концептуалізації, механізму зміни, характеристикам клієнта, прийнятністю, ресурсами, обмеженнями та компетентністю психолога. На основі аргументованого вибору складається послідовний план психологічної допомоги.

Завдання для самостійної роботи: запропонувати три альтернативні інтервенції для визначеної мішені; порівняти їх переваги й обмеження; обґрунтувати вибір однієї; скласти план допомоги; проаналізувати ризик упередження психолога на користь «улюбленої техніки» [2; 7; 11; 12].

Практичне заняття 7. Адаптація та короткострокове конструювання психологічної допомоги (2 год.)

Здобувачі адаптують один базовий план психологічної допомоги до клієнтів, які відрізняються мотивацією, психологічними й соціальними ресурсами, життєвими умовами та можливостями участі у роботі. Визначається, які елементи інтервенції становлять її функціональне ядро, а які можуть бути змінені. Відпрацьовуються короткострокове фокусування, виявлення ресурсів і винятків із проблеми, шкалювання, визначення малого наступного кроку та формування завдань між зустрічами.

Завдання для самостійної роботи: адаптувати один план до двох контрастних клієнтів; визначити незмінне функціональне ядро інтервенції; скласти карту ресурсів; сформулювати малий наступний крок; запропонувати обґрунтоване завдання між зустрічами [3; 5; 7; 9; 13].

Практичне заняття 8. Ведення психологічного випадку: моніторинг результатів і прийняття професійного рішення (2 год.)

На основі модельованих даних про перебіг психологічної допомоги здобувачі визначають вихідні та поточні показники, зіставляють суб'єктивну оцінку клієнта з поведінковими змінами, функціонуванням і досягненням сформульованої цілі. Аналізуються різні пояснення відсутності очікуваного результату: недостатня реалізація плану, невідповідність інтервенції механізму зміни, помилковий вибір мішені або недостатня концептуалізація випадку. За результатами аналізу приймається й аргументується професійне рішення: продовжити, модифікувати план, переглянути концептуалізацію, змінити мішень, змінити інтервенцію, завершити або перенаправити.

Завдання для самостійної роботи: визначити індикатори результату для власного навчального випадку; встановити вихідний рівень; проаналізувати запропоновані дані моніторингу; сформулювати, що ці дані дозволяють і чого не дозволяють стверджувати; обґрунтувати наступне професійне рішення [2; 6; 11; 12].

Зміст практичних занять (для заочної форми навчання)

Практичне заняття 1. Професійне психологічне оцінювання та побудова робочої концептуалізації випадку (2 год.)

На основі кейсу здобувачі визначають, яка інформація необхідна для професійного розуміння проблеми, систематизують відомості про актуальні труднощі, умови виникнення, тригери, чинники підтримання, наслідки, функціонування та ресурси клієнта. Окремо розподіляють фактичні дані, повідомлення та інтерпретації клієнта і професійні гіпотези психолога, після чого формують основну та альтернативну концептуалізації й визначають, які додаткові дані могли б їх підтвердити або спростувати.

Завдання для самостійної роботи: скласти інформаційну карту випадку; сформулювати дві альтернативні гіпотези; визначити дані на користь кожної; сформулювати інформацію, необхідну для їх перевірки; зазначити можливі когнітивні помилки психолога [2; 3; 7; 11].

Практичне заняття 2. Проєктування психологічної інтервенції та побудова плану допомоги (2 год.)

Здобувачі переходять від визначеного механізму зміни до генерації можливих інтервенцій. Для однієї мішені пропонуються щонайменше три альтернативні способи професійного втручання, які порівнюються за відповідністю концептуалізації, механізму зміни, характеристикам клієнта, прийнятністю, ресурсами, обмеженнями та компетентністю психолога. На основі аргументованого вибору складається послідовний план психологічної допомоги.

Завдання для самостійної роботи: запропонувати три альтернативні інтервенції для визначеної мішені; порівняти їх переваги й обмеження; обґрунтувати вибір однієї; скласти план допомоги; проаналізувати ризик упередження психолога на користь «улюбленої техніки» [2; 7; 11; 12].

Самостійна робота студентів передбачає виконання від одного до декількох завдань із запропонованого переліку відповідно до індивідуального завдання викладача.

Зміст самостійної роботи здобувачів

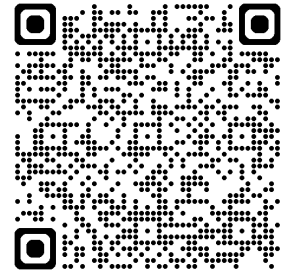
Розподіл годин, виділених на вивчення дисципліни:

Найменування видів робіт	Розподіл годин за формами навчання	
	денна	заочна
Самостійна робота, год, у т. ч.:	60	82
Опрацювання матеріалу, викладеного на лекціях	10	18
Підготовка до практичних занять і робота з навчальними кейсами	14	18
Опрацювання наукової та професійної літератури	8	10
Виконання індивідуальних аналітичних і практичних завдань	8	8
Поетапне ведення «Професійної карти психологічної допомоги за випадком»	14	18
Підготовка до поточного та підсумкового контролю	6	10

ПОЛІТИКА КУРСУ

1) щодо системи поточного і підсумкового контролю

Організація поточного та підсумкового семестрового контролю знань студентів, проведення практик та атестації, переведення показників академічної успішності за 100-бальною шкалою в систему оцінок за національною шкалою здійснюється згідно з «Положенням про систему поточного і підсумкового контролю, оцінювання знань та визначення рейтингу здобувачів освіти». Ознайомитись з документом можна за [ПОКЛИКАННЯМ](#).

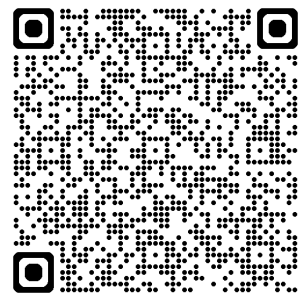
2) щодо оскарження результатів контрольних заходів

Здобувачі вищої освіти мають право на оскарження оцінки з дисципліни отриманої під час контрольних заходів. Апеляція здійснюється відповідно до «Положення про політику та врегулювання конфліктних ситуацій». Ознайомитись з документом можна за [ПОКЛИКАННЯМ](#)

3) щодо відпрацювання пропущених занять

Згідно «Положення про організацію освітнього процесу» здобувач допускається до семестрового контролю з конкретної навчальної дисципліни (семестрового екзамену, диференційованого заліку), якщо він виконав усі види робіт, передбачені на семестр навчальним планом та силабусом/робочою програмою навчальної дисципліни, підтвердив опанування на мінімальному рівні результатів навчання (отримав ≥ 35 бали), відпрацював визначені індивідуальним навчальним планом всі лекційні, практичні, семінарські та лабораторні заняття, на яких він був відсутній. Ознайомитись з документом можна за [ПОКЛИКАННЯМ](#).

4) щодо дотримання академічної доброчесності

Згідно з «Положенням про організацію освітнього процесу» здобувача допущено до семестрового контролю з конкретної навчальної дисципліни (семестрового екзамену), якщо він виконав усі види робіт, передбачені на семестр навчальним планом і силабусом навчальної дисципліни, підтвердив опанування на мінімальному рівні результатів навчання (отримав ≥ 35 балів), відпрацював визначені індивідуальним планом практичні заняття, на яких був відсутнім. Ознайомитися з документом можна [покликанням](#).

5) щодо використання штучного інтелекту

“Положення про систему забезпечення академічної доброчесності” закріплює моральні принципи, норми та правила етичної поведінки, позитивного, сприятливого, доброчесного освітнього і наукового середовища, професійної діяльності та професійного спілкування спільноти Університету, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання. Ознайомитись з документом можна за [покликанням](#).

Під час виконання самостійних та письмових завдань використання генеративних систем штучного інтелекту допускається відповідно до нормативних документів Університету за умови самостійної перевірки здобувачем достовірності отриманої інформації, коректного посилання на використані джерела та декларування використання ШІ у випадках, передбачених завданням. Використання згенерованого ШІ тексту як власного результату без належного зазначення не допускається.

6) щодо використання технічних засобів в аудиторії та правила комунікації

Використання мобільних телефонів, планшетів та інших гаджетів під час лекційних та практичних занять дозволяється виключно у навчальних цілях (для уточнення певних даних, перевірки правопису, отримання довідкової інформації тощо). На гаджетах повинен бути активований режим «без звуку» до початку заняття. Під час занять заборонено надсилання текстових повідомлень, прослуховування музики, перевірка електронної пошти, соціальних мереж тощо.

Під час виконання заходів контролю використання гаджетів заборонено (за винятком, коли це передбачено умовами його проведення). У разі порушення цієї заборони результат анулюється без права перескладання. Ознайомитись з відповідним документом можна за [посиланням](#).

Комунікація відбувається через електронну пошту і сторінку дисципліни в Moodle.

7) щодо зарахування результатів навчання, здобутих шляхом формальної/інформальної освіти

Процедури визнання результатів навчання, здобутих шляхом формальної/інформальної освіти визначаються «Положенням про порядок визнання результатів навчання, здобутих шляхом неформальної та / або інформальної освіти». Ознайомитись з документом можна за покликанням.

Під час вивчення навчальної дисципліни здобувачі можуть скористатися можливістю визнання результатів навчання, здобутих шляхом неформальної та/або інформальної освіти. Результати навчання, здобуті під час проходження рекомендованих онлайн-курсів, можуть бути визнані в межах відповідних тем дисципліни за умови їх відповідності результатам навчання, передбаченим силабусом, та проходження процедури визнання відповідно до Положення Університету. Наявність сертифіката підтверджує проходження відповідного курсу, але не передбачає автоматичного зарахування результатів навчання.

№ з/п	Перелік онлайн-курсів	Теми дисципліни, у межах яких можуть бути визнані результати навчання (за умови наявності сертифіката на ім'я та прізвище студента/студентки)
1	Платформа Coursera. Курс «Evidence-Based Psychotherapy», University of California, Santa Cruz. Курс розглядає принципи доказової психологічної допомоги, професійне оцінювання, критерії вибору втручань, механізми психологічної зміни, емпіричне обґрунтування інтервенцій та обмеження висновків щодо їх ефективності. Курс оновлено у квітні 2026 року; передбачено практичні завдання та роботу з кейсами. https://www.coursera.org/learn/evidence-based-psychotherapy	Тема 2. Від психологічної проблеми до професійного рішення: логіка вибору психологічної допомоги. Тема 3. Психологічний запит, професійне оцінювання та робоча концептуалізація випадку. Тема 5. Від мішені психологічної інтервенції до проєктування психологічної зміни. Частково – Тема 7. Ведення психологічного випадку: планування, моніторинг, оцінювання результатів та коригування психологічної допомоги.

2	Платформа Coursera. Курс «Creating Behavioral Change», Wesleyan University. Присвячений науковим засадам психологічної та поведінкової зміни; охоплює принципи навчання, підкріплення, мотиваційне інтерв'ювання, базові навички слухання та елементи емпірично підтриманих психологічних втручань. Особливо корисним для нашої дисципліни є зв'язок між механізмом підтримання поведінки та способом її зміни. https://www.coursera.org/learn/behavioral-change	Тема 4. Технології професійного психологічного інтерв'ювання та комунікативні мікроінтервенції. Тема 5. Від мішені психологічної інтервенції до проєктування психологічної зміни. Частково – Тема 6. Короткострокові та ресурсно-орієнтовані технології психологічної допомоги.
3	Платформа Coursera. Курс «Learn Interpersonal Psychotherapy», University of Toronto. Для цієї дисципліни релевантні насамперед модулі, присвячені початковому етапу професійної роботи: структурі взаємодії, емпатичній комунікації, психоедукації, міжособистісному оцінюванню, концептуалізації випадку, визначенню проблемної сфери та цілей роботи. https://www.coursera.org/learn/learn-ipt	Тема 3. Психологічний запит, професійне оцінювання та робоча концептуалізація випадку. Тема 4. Технології професійного психологічного інтерв'ювання та комунікативні мікроінтервенції. Частково – Тема 5. Від мішені психологічної інтервенції до проєктування психологічної зміни.
4	Платформа Coursera. Курс «Active Listening: Enhancing Communication Skills». Курс присвячений активному й емпатійному слуханню, невербальним сигналам, використанню пауз, роботі зі складними комунікативними ситуаціями та врахуванню культурних відмінностей. Орієнтовна тривалість – 4 години; передбачено підсумкові завдання та сертифікат. https://www.coursera.org/learn/active-listening-enhancing-communication-skills	Тема 4. Технології професійного психологічного інтерв'ювання та комунікативні мікроінтервенції.

5	Платформа Prometheus. Курс «Соціальна робота з людьми, які мають хронічні захворювання». У програмі представлено консультування та супровід клієнтів, а також теоретичні засади організації такої допомоги. Для цієї дисципліни курс може використовуватися передусім як матеріал для аналізу адаптації психологічної допомоги до особливостей клієнта та конкретного життєвого контексту. https://prometheus.org.ua/prometheus-free/chronic-care-support/	Частково – Тема 2. Від психологічної проблеми до професійного рішення: логіка вибору психологічної допомоги. Частково – Тема 6. Короткострокові та ресурсно-орієнтовані технології психологічної допомоги.
---	---	---

МЕТОДИ НАВЧАННЯ

Під час вивчення дисципліни застосовується комплекс методів для організації навчання студентів з метою розвитку їх логічного та абстрактного мислення, творчих здібностей, підвищення мотивації до навчання та формування особистості майбутнього фахівця в галузі психології.

Програмний результат навчання	Метод навчання	Метод оцінювання
ПРН 8. Оцінювати ступінь складності завдань діяльності та приймати рішення про звернення за допомогою або підвищення кваліфікації.	проблемно-пошуковий метод; дослідницький метод; дискусія	усний контроль; письмовий контроль; тестовий контроль
ПРН 9. Вирішувати етичні дилеми з опорою на норми закону, етичні принципи та загальнолюдські цінності.	пояснювально-ілюстративний метод; проблемний виклад; дослідницький метод	усний контроль; письмовий контроль; тестовий контроль
ПРН 11. Здійснювати адаптацію та модифікацію існуючих наукових підходів і методів до конкретних ситуацій професійної діяльності.	дискусія; моделювання комунікативних ситуацій; рольовий метод	усний контроль; письмовий контроль; спостереження; самооцінювання та взаємооцінювання

МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНІ ТА ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

- навчальні аудиторії, придатні для проведення лекційних і практичних занять, організації роботи в парах та малих групах;
- комп'ютерне та мультимедійне обладнання для демонстрації навчальних матеріалів;
- доступ до мережі Інтернет та системи дистанційного навчання Moodle;
- доступ до електронних бібліотек, репозитаріїв та наукових інформаційних ресурсів для пошуку й опрацювання фахових джерел.

ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Вид	Зміст	% від загальної оцінки	Бал	
			min	max
Поточні контрольні заходи	Аудиторна робота на практичних заняттях	32	25	32
	Поетапне виконання «Професійної карти психологічної допомоги за випадком»	20	8	20
	Самостійна аналітична робота	8	2	8
Підсумкові контрольні заходи	Диференційований залік	40	25	40
Всього:	—	100	60	100

Процедура проведення контрольних заходів, а саме поточного контролю знань протягом семестру та підсумкового семестрового контролю, регулюється «Положенням про систему поточного та підсумкового контролю оцінювання знань та визначення рейтингу студентів», яке розміщено на сайті університету в розділі «Публічна інформація»: <https://ukd.edu.ua/node/1149>.

Для здобувачів денної та заочної форм навчання **поточний контроль** здійснюється під час передбачених навчальним планом практичних занять та за результатами виконання самостійної роботи. Здобувачі заочної форми навчання беруть участь у практичних заняттях відповідно до затвердженого розкладу, виконують передбачені силабусом практичні завдання та завдання самостійної роботи, результати яких враховуються під час формування балів поточного контролю. Основна мета поточного контролю – забезпечення зворотного зв'язку між викладачами та студентами в процесі навчання, забезпечення управління навчальною мотивацією студентів. Основне завдання поточного контролю – перевірка рівня підготовки студентів до виконання конкретної роботи. Форми оцінювання поточної навчальної діяльності стандартизовані та включають контроль теоретичної та практичної підготовки. Поточний контроль проводиться у формі усного опитування, виконання письмових завдань, виступів здобувачів, участі їх у дискусіях,

представлення презентації на практичних заняттях, а також виконання самостійних робіт протягом семестру.

Фіксація **поточного** контролю здійснюється в «Електронному журналі обліку успішності академічної групи» (далі – Журнал) на підставі чотирибальної шкали – «2»; «3»; «4»; «5». У разі відсутності здобувача на практичному занятті виставляють «н». За результатами поточного контролю у Журналі автоматично обчислюють підсумкову оцінку та здійснюють підрахунок пропущених занять.

Усі пропущені заняття, а також негативні оцінки здобувачі зобов'язані відпрацювати **впродовж трьох наступних тижнів**. Відпрацьоване лекційне заняття в електронному журналі позначається літерою «в». У разі недотримання цієї норми, замість «н» у журналі в графі практичних занять буде виставлено «0» (нуль балів) без права перескладання.

Здобувачі денної форми навчання повинні мати оцінки не менше ніж за 50% практичних занять за умови, що оцінені види навчальної діяльності забезпечують перевірку досягнення програмних результатів навчання та компетентностей, визначених для освітнього компонента відповідно до ОПП. Для здобувачів денної та заочної форми навчання передбачена обов'язкова самостійна робота, яка враховується в поточному контролі.

Критерії оцінювання відповіді здобувача(ки) на практичному занятті:

Під час оцінювання роботи здобувача на практичному занятті враховуються:

- знання та розуміння навчального матеріалу – правильність і повнота розкриття основних положень теми;
- володіння понятійним апаратом – коректність використання основних понять і категорій теорії та практики психологічної допомоги (психологічний запит, концептуалізація випадку, мішень, ціль і механізм психологічної зміни, психологічна інтервенція);
- застосування знань на практиці – здатність аналізувати професійні ситуації (випадки клієнтів) та обґрунтовувати професійні рішення з використанням відповідних теоретичних положень;
- виконання практичного завдання – правильність, повнота та самостійність виконання поставленого завдання;
- обґрунтованість відповіді та висновків – логічність, аргументованість і самостійність висновків.

Деталізовані критерії оцінювання відповіді здобувача(ки) під час аудиторної роботи на практичних заняттях:

На кожному практичному занятті оцінюється не факт присутності й не кількість названих психологічних термінів, а якість виконання відповідної професійної операції (32 бали: максимально по 4 за 8 практичних):

4 бали – професійна операція виконана коректно; рішення аргументоване даними випадку; розглянуті альтернативи; студент усвідомлює межі висновку;

3 бали – загальна логіка правильна, але аргументація або аналіз альтернатив неповні;

2 бали – завдання виконане частково; наявні суттєві логічні або професійні неточності;

1 бал – фрагментарне виконання без достатнього професійного обґрунтування;

0 балів – завдання не виконано.

***Деталізовані критерії оцінювання виконання професійної карти
(максимально 20 балів):***

Контрольна точка	Що оцінюється	Бали
Запит та оцінювання	перехід від звернення до робочого запиту; достатність і структурованість оцінювання	4
Концептуалізація	логіка гіпотези, опора на дані, альтернативні пояснення	4
Мішень і ціль	обґрунтування мішені, її зв'язок із проблемою, операціоналізація цілі	4
Механізм зміни та інтервенція	логіка «чому саме ця інтервенція повинна привести до цієї зміни»; аналіз альтернатив	4
Моніторинг і професійне рішення	критерії результату, інтерпретація даних, обґрунтованість наступного рішення	4
Разом		20

За наявності аргументованої зміни попереднього рішення студентом/студенткою внаслідок отримання нових даних оцінка не знижується, а, навпаки, може свідчити про вищий рівень професійного мислення.

***Деталізовані критерії оцінювання самотійної аналітичної роботи
(максимально 8 балів):***

Студент отримує короткий психологічний випадок і має запропонувати два різні професійно обґрунтовані варіанти побудови психологічної

допомоги, показавши, як різна концептуалізація або вибір різної мішені змінює подальшу логіку інтервенції.

Оцінюються:

аналіз випадку – 2 бали;

альтернативність професійного мислення – 2;

обґрунтування інтервенцій – 2;

аргументованість висновку та усвідомлення меж – 2.

Для допуску до семестрового контролю здобувач повинен виконати всі види робіт, передбачені навчальним планом і силабусом, підтвердити досягнення результатів навчання на мінімальному рівні та відпрацювати передбачені індивідуальним навчальним планом заняття, на яких він був відсутній. До підсумкового контролю допускаються здобувачі, які за результатами поточного контролю отримали не менше 35 балів.

Усі здобувачі, що отримали 34 бали і менше, не допускаються до складання підсумкового контролю і на підставі укладання додаткового договору, здійснюють повторне вивчення дисципліни впродовж наступного навчального семестру.

Під час **підсумкового контролю** знань студент/студентка отримує новий психологічний випадок, якого він/вона не опрацьовував/ла протягом семестру, і повинен продемонструвати повний алгоритм професійного мислення: звернення → уточнення запиту → необхідне оцінювання → робоча концептуалізація → мішень → ціль → механізм зміни → вибір інтервенції → план → критерії результату → моніторинг → можливе подальше професійне рішення.

Компонент	Бали
Аналіз звернення та формулювання психологічного запиту	4
Визначення необхідної інформації та логіки професійного оцінювання	4
Робоча концептуалізація та альтернативні гіпотези	6
Визначення й обґрунтування мішені психологічної інтервенції	6
Формулювання операціоналізована цілі	4
Обґрунтування механізму психологічної зміни	4
Вибір та обґрунтування психологічної інтервенції	6
Критерії результативності, моніторинг і подальше професійне рішення	6
Разом	40

Мінімальна кількість балів за підсумковий контроль, що зараховується, становить 25 балів. Здобувачі, які отримали 24 бали і менше, вважаються такими, що не склали диференційований залік, та мають право на перескладання відповідно до встановленого в Університеті порядку.

Загальна семестрова оцінка з дисципліни, яка виставляється у відомостях, оцінюється в балах (згідно з **Шкалою оцінювання знань за ЄКТС**) і є сумою балів отриманих під час поточного та підсумкового контролю.

Шкала оцінювання знань за ЄКТС:

Оцінка за національною шкалою	Рівень досягнень, %	Шкала ECTS
Національна диференційована шкала		
Відмінно	90 – 100	A
Добре	83 – 89	B
	75 – 82	C
Задовільно	67 – 74	D
	60 – 66	E
Незадовільно	35 – 59	FX
	0 – 34	F

Студенти, які не з'явилися на диференційований залік без поважних причин, вважаються такими, що отримали незадовільну оцінку.

РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Основна література:

1. Вавринів О. С. Основи психологічного консультування : навч. посіб. Львів : ЛДУ БЖД, 2020. 112 с.
2. Кузьо О. Б. Основи психологічної практики : навч. посіб. Львів : Львівський державний університет внутрішніх справ, 2022. 124 с.
3. Магдисюк Л. І., Федоренко Р. П. Основи психологічного консультування : навч. посіб. Луцьк : Вежа-Друк, 2022. 360 с.
4. Сердюк Л. З., Данилюк І. В., Чиханцова О. А., Турбан В. В. та ін. Психологічні технології сприяння позитивному психічному здоров'ю різних верств населення України в умовах воєнного стану та післявоєнного відновлення : практичний посібник / за ред. Л. З. Сердюк. Київ : Інститут психології імені Г. С. Костюка НАПН України, 2024. 168 с.
5. Сердюк Л. З., Чайка Г. В., Чиханцова О. А. Психологічні технології сприяння психологічному благополуччю особистості : методичні рекомендації / за ред. Л. З. Сердюк. Київ–Львів : Видавець Вікторія Кундельська, 2021. 68 с. Інститут психології
6. Теорія і практика психологічної допомоги та реабілітації : підручник / за заг. ред. В. І. Осьодла. 2-ге вид., допов. Київ : НУОУ імені Івана Черняхівського, 2020. 484 с.
7. Федоренко Р. П., Мушкевич М. І., Коширець В. В. Психологічне консультування та психотерапія: зміст, прийоми, технології : навч. посіб. 2-ге вид., допов. Луцьк : Вежа-Друк, 2020. 368 с.

Додаткова література

8. Магдисюк Л. І., Федоренко Р. П., Замелюк М. І. Технології казкотерапії у практиці психологічного консультування дітей та дорослих : навч. посіб. Луцьк : Вежа-Друк, 2024. 216 с.
9. Матеюк О. А., Оксютівич М. О., Суходоля Ю. О. Психологічні особливості сучасного освітньо-терапевтичного процесу молоді на теренах України. *Psychology Travelogs*. 2026. № 2. С. 535–552. DOI: 10.31891/PT-2026-2-48.
10. Сабадуха О. В., Оксютівич М. О., Матеюк О. А., Гаркуша С. Л. Значення самодистанціювання в процесі подолання психологічних криз і терапії психосоматичних розладів. Теоретичні і прикладні проблеми психології та соціальної роботи. 2024. № 2(64). С. 35–48. DOI: 10.33216/2219-2654-2024-64-2-5-35-48.
11. Eells T. D. (Ed.). *Handbook of Psychotherapy Case Formulation*. 3rd ed. New York : Guilford Press, 2022. 498 p.
12. Leong F. T. L., Callahan J. L., Zimmerman J., Constantino M. J., Eubanks C. F. (Eds.). *APA Handbook of Psychotherapy*. Vol. 1–2. Washington, DC : American Psychological Association, 2023.

13. Miller W. R., Rollnick S. Motivational Interviewing: Helping People Change and Grow. 4th ed. New York : Guilford Press, 2023.

Електронні інформаційні ресурси

1. Автоматизована інформаційна система «Я-ПСИХОЛОГ». URL: <https://я-психолог.укр/>
2. Монастирська Л. В. Технології мовного впливу на натовп. URL : http://www.philol.vernadskyjournals.in.ua/journals/2022/5_2022/part_1/49.pdf
3. Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського : офіційний вебсайт. URL: <https://www.nbuv.gov.ua/>
4. Ставицька С.О., Волошина В.В. Соціальна психологія: Практикум: Навч. посібник. Київ : Каравела, 2013. 320 с. URL: https://library.kpi.kharkov.ua/files/new_postupleniya/stavytska.pdf
5. Татенко В. О. Соціальна психологія націєтворення: суб'єктно-вчинковий підхід : монографія. 2-е вид. Кропивницький : Імекс-ЛТД, 2021. URL: <https://bit.ly/35Dt50b>
6. Чуніхіна С. Л. Здобутки і перспективи розвитку соціальної та політичної психології в Україні: досвід інституту соціальної та політичної психології НАПН України. URL: <https://visnyk.naps.gov.ua/index.php/journal/article/view/247/298>
7. Google Scholar : пошукова система наукової літератури. URL: <https://scholar.google.com/>
8. Coursera : платформа онлайн-навчання. URL: <https://www.coursera.org/>
9. Oxford Library of Psychology. Oxford University Press. URL: <https://global.oup.com/academic/content/series/o/oxford-library-of-psychology-olo/?cc=ua&lang=en>
10. Prometheus : платформа онлайн-освіти. Каталог курсів. URL: <https://prometheus.org.ua/courses-catalog/>
11. Psychology Library / University of Cambridge. URL: <https://bio.lib.cam.ac.uk/psychology-library>